

ת"פ 42234/05/16 - מדינת ישראל נגד מאלק אמרזיק

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 42234-05-16 מדינת ישראל נ' אמרזיק

בפני כבוד השופט ארנון איתן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מאלק אמרזיק

הנאשם

גזר דין

1. ביום 2.11.17 הורשע הנאשם, בהתאם להודאתו, בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירת גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**").
2. עפ"י המתואר בכתב האישום המתוקן ביום 30.11.15 בשעה 23:58, במועד בו עבד הנאשם בחברת צ'יטה מזה כ-4 חודשים, מיין הנאשם משלוח שהגיע למחסן החברה. הנאשם נטל לרשותו בקבוק בושם מסוג ז'יוואגו שהיה ארוז באריזה לבנה. בהמשך, ומשהבחין שמדובר בבושם המיועד לנשים, זרק הנאשם את הבושם לעבר סלע והבקבוק התנפץ.

רישום פלילי:

3. לחובת הנאשם רישום בודד משנת 2015 במסגרת ת"פ 58271-02-14 בגין עבירת פריצה לבניין, גניבה והיזק לרכוש בגינה הוטל עליו מאסר בעבודות שירות, פיצוי למתלונן ומאסר מותנה למשך 3 חודשים, שהינו להפעלה בתיק דנן.

תסקירי שירות המבחן:

4. בעניינו של הנאשם הוגשו מספר תסקירים, נוכח ניסיונות שיקום, אביא מתוכם בתמצית.
5. בתסקיר מיום 14.5.18 תואר הנאשם כבן 24, נשוי כשנה, אח בכור מבין 8 ילדים. משפחת המוצא של הנאשם תוארה כתומכת וחיובית וכך גם הקשר עם אשתו הטריה. הנאשם בוגר 10 שנות לימוד אשר נשר מלימודים בעקבות קשיי לימוד והסתגלות. בהמשך, למד לימודי מכונאות רכב ועבד במוסך וכן כנהג. צוין, כי

מזה כשנה עוסק הנאשם כמלצר בבית מלון.

6. בהתייחסו לעבירה בה הואשם נטל הנאשם אחריות חלקית למעשה והתקשה להבין את הדפוסים שהובילוהו לביצוע העבירה. הנאשם התקשה להבין את חומרתה. עם זאת הנאשם נתפס כמי שאינו מחזיק בעמדות עברייניות וכמי שמצר על השלכות המעשה. הנאשם הביע דאגה למשפחתו ולפרנסתה.
7. התרשמות שירות המבחן הייתה מאופיו הצעיר של הנאשם והיותו נגרר אחר חברת שוליים, נעדר יכולת התמודדות עם מצבי דחק באופן המוביל לכך שבהיעדר הכנסה יציבה הוא בעל סיכון לבצע עבירות דומות בשנית. עוד צוינה העובדה שהנאשם אינו מבין לעומק את משמעות מעשיו. מצד שני צוינו בגורמי הסיכוי העובדה שהנאשם אינו מחזיק בדפוסים עברייניים מושרשים וכי העבירה שעבר הינה חריגה להתנהלותו התקינה בדרך - כלל. שירות המבחן התרשם בנוסף מכך שההליך המתנהל נגדו מהווה עבור הנאשם גורם מרתיע ומציב גבול.
8. שירות המבחן התרשם שהנאשם אינו בשל להשתלבות בהליך שיקומי ועל כן, בשים לב לשיקולים שנמנו לעיל, מצא להמליץ על הטלת עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות לתקופה קצרה.
9. בדיון ביום 19.7.18 ביקשה ההגנה לאפשר לנאשם לפנות פעם נוספת לשירות המבחן לצורך ניסיון שילוב בקבוצה שיקומית. בית המשפט נעתר לכך, וביום 13.12.18 הודיע שירות המבחן שחרף ניסיונות רבים לתיאום פגישה עם הנאשם, הנאשם לא התייצב כנדרש לפגישה שנקבעה עמו ואף ניתק קשר עם השירות.
10. בתסקיר מיום 13.1.19 ציין שירות המבחן שכאשר התייצב הנאשם למפגש נוסף בשירות, לא חל שינוי ממשי בעמדותיו, וכי הנאשם עודנו נוקט בגישה מצמצמת כלפי חומרת המעשים וכלפי המניעים לביצוע העבירות שעבר. הנאשם נקט בעמדה קורבנית ומצטדקת ומשכך קיים סיכון ממשי להישנות העבירות. הנאשם גם ציין שיתקשה להשתלב בהליך שיקומי. בנסיבות אלו שב שירות המבחן על המלצתו שלא לקבל את בקשת הנאשם להאריך את התנאי, ובנוסף המליץ להטיל על הנאשם עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות.
11. בדיון ביום 15.1.19 ביקש הנאשם מבית המשפט הזדמנות נוספת לשכנע את שירות המבחן בשינוי שחל בעמדותיו ובית המשפט נעתר לבקשתו גם בפעם זו. בתסקיר משלים מיום 7.2.19 ציין שירות המבחן כי שוב לא התרשם משינוי בעמדותיו של הנאשם וכי חרף העובדה שהביע נכונות להשתלב בקבוצה שיקומית, הרי שעמדת השירות היא שאינו מתאים לשילוב בקבוצה כזו נוכח הכחשתו את הגורמים הבעייתיים שבהתנהלותו.
12. בדיון מיום 25.9.19 הודיעו הצדדים שהנאשם לא התייצב אצל הממונה על עבודות השירות וזאת בנסיבות מוצדקות. הוסכם על הצדדים שהנאשם יופנה פעם נוספת הן לממונה והן לשירות המבחן לצורך הגשת תסקיר משלים. אציין כי הממונה מצא את הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.
13. ביום 4.12.19 הוגש תסקיר משלים מטעם שירות המבחן בו צוין, כי קיימת הבנה ראשונית של הנאשם את הפסול שבמעשיו, אך מצד שני הנאשם הוסיף ונקט גישה מצמצמת כלפי המעשה וסירב לבחון דפוסים שהובילו לעשייתו. הוסף, כי הנאשם מצר על המעשה ומשתדל להתרחק מגורמים שליליים בסביבתו אך מצד שני אינו פנוי להשתלב בהליכי שיקום ועל כן שב שירות המבחן על המלצתו שלא להאריך את התנאי ולהטיל על הנאשם עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות.

תמצית טיעוני הצדדים:

14. בדיון הטיעונים לעונש ציינה המאשימה שלנאשם ניתנו הזדמנויות רבות לשיתוף פעולה עם שירות המבחן אך הוא בחר שלא לנצלן. בכל אחד מתסקירי השירות עלה שלא חל שינוי בעמדותיו של הנאשם ועל כן הומלץ להטיל עליו עונש מאסר שירתעו מלבצע בעתיד עבירות דומות.
15. המאשימה טענה כי מעצם העובדה שהנאשם ביצע את העבירה, כשבעה חודשים בלבד לאחר שהוטל עליו עונש מאסר, בגין עבירת רכוש, יש בכך כדי להצביע על דפוסיו העברייניים.
16. בנסיבות האמורות ביקשה המאשימה להטיל על הנאשם 2 חודשי מאסר וכן להפעיל את התנאי מתיק 58271-02-14 כך שסה"כ ירצה הנאשם 4 חודשי מאסר, וכן יוטלו על הנאשם מאסר מותנה, קנס, פיצוי למתלוננים והתחייבות.
17. בטיעוניו לעונש ציין הסנגור שבנסיבות המקרה ישנו הצדק להאריך את המאסר המותנה. טעם ראשון לכך יש למצוא בעובדה שהמדובר בעבירה שחומרתה פחותה ביותר בעבירות הרכוש. מאז ביצוע העבירה חלפו למעלה מ-6 שנים בהן הנאשם לא הואשם בשנית בפלילים. בחלוף הזמן הנאשם נישא, נולדו לו 2 ילדים קטינים, הקטן שבהם כבן חודש וחצי. הנאשם מועסק מזה כארבע שנים בעבודה יציבה כמנופאי כך שרכיב של סיכון משמעותי - חוסר יציבות תעסוקתית, ירד מן הפרק. על פיו, הדבר תואם אף את קביעת שירות המבחן שהנאשם אינו אווז בתפיסות עברייניות והוא מנהל אורח חיים נורמטיבי. במסגרת איזון השיקולים על בית המשפט לשקול את העובדה שהטלת עונש מאסר על הנאשם יוביל לפיטוריו וכך ייגרם נזק כלכלי משמעותי למשפחתו באופן שיכול ויוביל להישנות עבירות דומות בעתיד. בנסיבות אלו שיקולי ההגנות והצדק נוטים להארכת התנאי והטלת קנס שיהווה מענה עונשי, קנס או פיצוי לנפגעי העבירה. ענישה בדרך זו תואמת החלטות בית משפט זה לפיהם ההליך השיקומי אינו חייב להתבצע ע"י גורמים טיפוליים אלא יכול והוא יקרה בפועל, באופן הנלמד משינוי בחייו של נאשם.

מתחם העונש ההולם:

18. בסעיף 40 ב' לחוק העונשין נקבע שהעיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה, קרי: יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ונסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.
19. במקרה דנן, פגע הנאשם בערכים הנוגעים בסדר הציבורי, בשלטון החוק ובזכות כל אדם ועסק לשמירה על קניינו. עוד ניצל הנאשם לרעה את האמון שנתנו בו מעסיקיו ועובדה זו יש לראות בחומרה יתרה.
20. בבחינת מקרים דומים לצורך קביעת מתחם העונש עולה כי בנסיבות דומות בהן מחד, הנאשם ניצל את עבודתו לצורך ביצוע העבירה, אך מצד שני, בהתחשב בסכומים הנמוכים יחסית שנגנבו, הועמד מתחם העונש במדרג נמוך יחסית, הונע החל ממאסר מותנה ועד למספר חודשי מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות.

ראו: ת"פ (ראשל"צ) 24137-04-15 **מדינת ישראל נ' שלמה חי** (נבו, 26.06.2016) במקרה דומה בו עובד

נתב"ג גנב ממזודות בסכומים נמוכים יחסית, נקבע מתחם עונש הנע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר, שיכול שירוצו בעבודות שירות, ונגזרו על הנאשם מאסר מותנה, 200 שעות של"צ, פיצוי וקנס.

בת"פ (י-ם) 21839-04-14 מח"ש נ' **רון ליבוביץ** (נבו, 19.7.2015), בעניינו של שוטר מג"ב שגנב מחבריו לבסיס 2 טלפונים ניידים ו-200 ₪ במזומן נקבע מתחם הנע בין צו של"צ ארוך ועד למאסר בן מספר חודשים שיכול וירוצה בעבודות שירות והוטלו על הנאשם 140 שעות של"צ, מאסר מותנה ופיצוי למתלוננים.

בת"פ (רח') 27767-03-14 **מדינת ישראל נ' איגור גולדין** (נבו, 19.1.2015), במקרה של עובד שגנב ממעסיקו עם אחר בקבוקי שתייה בשווי כ-2,000 ₪ נדחתה בקשת הנאשם לביטול הרשעה, נקבע שמתחם העונש נע בין עונש צופה פני עתיד ועד ל-6 חודשי מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות. על הנאשם הוטל עונש של מאסר מותנה, קנס והתחייבות.

21. במקרה דנן, אומנם ביצע הנאשם את המעשים בעוד תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה להפעלה, והדבר מעיד על הזלזול שרחש באתה עת לרשויות החוק ולשמירה על הסדר הציבורי. מצד שני- כאמור, המדובר בסכום שאינו גבוה, אשר קוזז במלואו ע"י מעסיקו, והוביל אף לפיטורי הנאשם.

22. בשים לב לשיקולים אלו סבורני כי מתחם העונש הינו החל ממאסר מותנה לצד ענישה נלווית ועד למספר חודשי מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות.

דין: סוגיית הארכת התנאי:

23. **סעיף 55 לחוק העונשין**, קובע כדלקמן:

"משהורשע נאשם בביצוע עבירה נוספת המפעילה תנאי קיים, יצווה בית המשפט על הפעלת התנאי: "מי שנידון למאסר על תנאי והורשע בשל עבירה נוספת, יצווה בית המשפט על הפעלת המאסר על תנאי".

סעיף 56 לחוק העונשין קובע את החריג לכלל:

"בית המשפט שהרשיע נאשם בשל עבירה נוספת ולא הטיל עליו בשל אותה עבירה עונש מאסר רשאי, על אף האמור בסעיף 55 ובמקום לצוות על הפעלת המאסר על תנאי, לצוות, מטעמים שיירשמו, על הארכת תקופת התנאי, או חידושה, לתקופה נוספת שלא תעלה על שנתיים, אם שוכנע בית המשפט שבנסיבות העניין לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על תנאי". היינו, בית משפט רשאי מטעמים שיירשמו, אם הוא סבור שבנסיבות העניין לא יהיה צודק להפעיל את התנאי, להסתפק בהארכתו לתקופה נוספת.

24. בפסיקה נקבע כי בבואו לבחון את האפשרות להאריך מאסר על תנאי חלף הפעלתו, יתחשב בית המשפט בכך שהכלל הוא הפעלת המאסר, בהתאם להוראת סעיף 55(א) לחוק העונשין. האפשרות להאריך את תקופת המאסר מהווה חריג, וייעשה בו שימוש רק כאשר בית המשפט איננו רואה להשית על הנאשם עונש מאסר, וכאשר הפעלת המאסר המותנה תוביל לתוצאה בלתי צודקת. (ראו לדוגמה: רע"פ 8280/16 ניר אליהו נגד מדינת ישראל (8.11.16)).

25. במסגרת רע"פ 7391/08 מחאג'נה נ' מדינת ישראל (14.9.09) נקבע כי "שיקול הדעת הניתן לבית המשפט בהארכת עונש מאסר מותנה מתמקד במצבים שבהם מוצדק לתת לנאשם הזדמנות נוספת לחזור לדרך הישר, כאשר הוא מראה סימנים המניחים יסוד לציפייה כי כך יהיה. עצם אורכו של עונש המאסר על תנאי שהוטל בגין הליך קודם אינו טעם מיוחד להארכתו, במיוחד כאשר הנאשם אינו מראה סימנים אמיתיים של הכרה והפנמה של משמעות התנהגותו הפלילית. הימנעות מהטלת עונש מאסר בפועל והארכת תקופת התנאי רק בשל היקפו של עונש המאסר על תנאי שיש להפעילו, אינה מתיישבת עם קו עונשי אפקטיבי וראוי בנסיבות מקרה זה".

26. סבורני כי בנסיבות תיק זה לא יהיה זה צודק להפעיל את המאסר על תנאי, וזאת מהטעמים הבאים:

א. ממועד ביצוע העבירה בחודש נובמבר 2015 חלף פרק זמן משמעותי של למעלה משש שנים.

ב. ממועד הטלת המאסר על תנאי בשנת 2015 (ביחס לתיק משנת 2014) חלף גם כן פרק זמן ניכר של כ- 6 שנים.

ג. מבלי להקל ראש באירוע, הנזק שנגרם מהעבירה הינו נמוך ועמד ע"ס 100 ₪ בלבד. כפי שצינתי לעיל, על העונש שהוטל על הנאשם להלום גם את מידת הנזק שנגרם, אך הנאשם כבר נשא בתוצאות מרחיבות בגין האירוע בו הואשם. כבר מיד לאחר האירוע הנאשם פוטר מעבודתו ומשכרו קוזז סך 5,000 ₪, סכום העולה בהרבה על סכום הרכוש שגנב (ראו פרוטוקול מיום 2.11.17 וכן הנספח שצורף לכתב האישום). בנסיבות אלה אין חולק שהעונש ההולם בנסיבות בעניין צריך להימצא על הצד הנמוך.

ד. מאז מועד ביצוע העבירה, לא הורשע הנאשם בעבירות נוספות, כך שבנסיבות אלו התועלת שבהטלת ענישה משמעותית בשלב זה, פחתה באופן ניכר.

27. ער אני לעובדה, כי תסקירי שירות המבחן אודות הנאשם אינם חיוביים, ולא היו כאלה כבר מתחילת ההליך. הנאשם אמנם אינו מבין את משמעות המעשה בו הואשם וחומרתו, אך מאידך, ניכר כי חל שינוי בחייו, יכול ועקב נישואיו והולדת ילדיו, ונראה כי הוא אינו צפוי עוד לבצע עבירות דומות שכן מאז שנת 2015 כאמור, לא נפתחו כנגדו תיקים חדשים.

28. בנוסף, להטלת עונש מאסר על דרך עבודות שירות תהא השלכה על יכולתו להמשיך ולפרנס את התא המשפחתי, ודאי בנסיבות בהן הנאשם מגלה בשנים האחרונות יציבות תעסוקתית, ומועסק כמנופאי, לאחר שהוכשר לכך.

29. דומני כי נוכח טעמים אלו, מחד, הנזק הנמוך שנגרם מביצוע העבירה, לצד הימנעותו של הנאשם מביצוע עבירות נוספות, לא יהא זה מוצדק להפעיל את התנאי כעת, ולפיכך אני קובע שהמקרה שלפני נופל בגדר אותם חריגים המצדיקים סטייה מהכלל, ועל כן החלטתי על הארכת התנאי.

העונש המתאים לנאשם:

30. בגזירת העונש המתאים לנאשם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא).

במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות: הנאשם כבן 28 נשוי ואב לשני ילדים רכים בשנים. הנאשם הודה במיוחס לו, נטל אחריות על מעשיו והביע בפני בית המשפט את רצונו הכן לשנות מדרכיו ולעלות על דרך הישר. הבאתי בחשבון גם את מועד ביצוע העבירה ולכך שחלפו למעלה משש שנים מאז ביצועה. מאז כאמור לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים, נתון המצביע על השינוי החיובי שחל בנאשם. בנסיבות אלו יש לאפשר לנאשם להמשיך ולהציב את חייו על מסלול תקין ויצרני.

אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

31. חידוש מאסר מותנה למשך 3 חודשים אשר הוטל במסגרת ת"פ 58271-02-14 (שלום ירושלים) למשך שנתיים מהיום.

32. קנס כספי בסך 2000 ב- 5 תשלומים חודשיים החל מיום 3.1.2022. לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.

33. התחייבות בסך 5000 ₪ להימנע משך שלוש שנים מביצוע העבירה בהן הורשע.

34. בנסיבות בהן הנאשם נשא בתשלום פיצוי למעסיק, אמנע מהטלת רכיב זה.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשרות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ט חשוון תשפ"ב, 04 נובמבר 2021, בנוכחות המאשימה, הנאשם ובא כוחו.